

СТАНКА БАЛАСАН
А ВИТЛАЈУ ПЛАМЕНИ МАЧЕВИ

Рецензенти:
Драган Вилић
Мирјана Штефанички Антонић

Корица:
Пеги Котораш: “Електра” - уље на платну

СТАНКА ЂАЛАСАН

А ВИТЛАЈУ
ПЛАМЕНИ МАЧЕВИ

ПРОМЕТЕЈ

Ватра догоријева.
Вријеме
У пепелу запретено.
А витлају
Пламени мачеви!

ПОНИРАЊА

ДУГА

У ријечи до пола,
замрзнут одговор.
А десио се... корак.

И скок
у набујалу ријеку.
Букови сијеку.

До понора... сламка.
Напор за рукохват.
Замах за исплив.

Десио се... поново.
Вјетар
дажд однио.

Ведрина синула.
Дуга,
ријеку обгрлила.

НА КРУЖНИЦИ

Крстарим плавети
недокуча.
Упадам у дубине
неодговора.

Тумарам.

По површи круга,
до тачака кружнице.
Почетак ...без краја.

Поглед у недоглед.
Мисао у жељи:
Бар да се пробудим!

Је ли
сан стварност,
или је
стварност сан?!

На кружници...

НЕКА МЕ

Критиковаћете ме.
Имате право.
А, имамо ли право,
не бих рекла на опредјељење
поимања живота
и оног послије,
већ на тренутак!
Нечим,
или ничим изазван.

Нека га. Мој је!

Заплачемо,
када на овај свијет долазимо.
Сузама смо испраћени.
Шта је између?
Шта прије?
А шта послије?
Или: прије, између, послије?
Ко нас води том путањом?

Вријеме?

Прије: постање.
Од ребра. Честице.
Из сјемена.

Између: тјелесно трајање.
Временом
и простором омеђено.

Послије: одвајање.
Љуштура земљи припада.
Душа на небо одлази
да би се вратила.

Трагања.
Питања.
Постојим?
Не постојим?

Замршено.
Нека ме!

БОРБА

Ја пјесме не пишем.
Хватам само биљешке
сопствених мисли.

Најљепше побјегну.

Стојим над провалијом.
Загледана у њено гротло,
клатим се.

Вртоглавица.

Не осврћем се,
а знам
да је иза мене дан.

Одлучујем се.

БУНИЛО

Умножено трпљење.

На граници бола,
свијест се утопила
у вијугама.

Трагање
за пониклом
савладавања.

Сужен простор
видокруг сужава.
Изгубљена звијезда
свјетлуца.
Нит разума ме призива.

Свањава.

УТВА

Кога безгласјем
да призовем?
Коме мисао
да пошаљем?

Крај с крајем,
учворио
у кружницу
с препонама.

Крилата утва
је надлијеће.
На препоне слијеће
и пријети.

Одлети!

Без твог надзора
чвор ће отчворити.
Одлети!

ВАТРА ЗАПРЕТЕНА

Жмарци прегризли
доток опажања.
Тијело
онемоћало.

Само још
свијест
илузије ствара,
у ковачници надања.

Па тиња,
дубоко тиња
искра,
ватре запретене.

ЗАЛЕЂЕНА ПРИЧА

Кад би крвоток
знао да прича,
пустила бих...
да исцури нека.

Сирена
отегнуто
завија.

Залеђена прича
оста...
у венама.

ТРЕНУТАК

Постоје и оне ноћи
када ти се срце расточи,
када будан сањаш
о оном што је било,
или...
о оном што би могло бити.
А ни једно, ни друго
не можеш докучити.

У распећу си,
као Исус.
Тијело и душа ти крваре.
Схваташ
колико си ништаван
и немоћан,
заробљен тренутком,
који је некада тежи
и дужим
од времена
и вјечности.

БОГАТА САМ

Преноћила сам
у предјелима снова.

Толико ми је
било лијепо,
да сам заборавила,
колико је
преноћиште коштало.

Кад би ми се
прилика пружила,
опет бих отпутовала.

Не бих
питала за цијену.

Богата сам
за таква путовања!

Богата сам се вратила.

ЗАЛУТАЛА МИСАО

Мисао залутала
у лавиринту можданих вијуга.
У полутами узаних ходника
тражи пут до излаза.

Збуњујући натписи.
Завири:
Бриге - ходник се рачва.
Знање - ходник са препонама.
Жеље - нема им краја.
Завјере.
Обмане.
Узлети.
Падови.
Замор.
Занос.
Упашће у вртлог.

Освјешћење.
Танак млаз свјетлости
из ходника љубави.